www.astrosparalio.gr

Μοναδικός σκοπός τῆς ἐκδόσεως τῆς «Κυνουρίας» εἶναι νὰ κινήσῃ καὶ ὁπωσδήποτε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν τοπικῶν ἀρχόντων καὶ τῶν διανοουμένων τῆς ἐπαρχίας μας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων μας ἐξ ἧς θὰ προέλθῃ ἡ ἀνάπλασις καὶ πρόοδος τῆς Κυνουρίας.

"Κυνουρία,,

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΝΟΥΡΙΑΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1940

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 297-98

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ (ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΣ) ΤΗΝ 1ΗΝ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
Ἰδιοκτήτης - Διευθυντής ΑΓΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤ. ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ (Καρύτση) 8α

Κάθε συνδρομητής Κυνουριεύς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ γράφῃ γιὰ κάθε ζήτημα ποὺ ἐνδιαφέρει τὸν τόπον του. Αἱ στῆλαι τῆς «Κυνουρίας» εἶναι ἀνοικταὶ εἰς πάντας. Γράφετε ἐλευθέρως τὰς σκέψεις σᾶς, τὰ δίκαιά σας, τὰ παράπονά σας, τὰς ἀνάγκας καὶ τὰ νέα τοῦ χωριοῦ σας. Μὲ σαφήνειαν, μὲ ἀκρίβειαν, μὲ ἀμεροληψίαν.

ΣΗΜ.-Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ διαγραφαὶ πρόσωπικαὶ χαρακτῆρος δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ

Τοῦ κ. ΗΛΙΑ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ, Ἰατροῦ

Γνωστὸν τυγχάνει, ὅτι ἡ Κυνουρία καὶ κυρίως ἡ ἀνατολικὴ τοιαύτη, ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνίας ἐξυπηρετεῖται μόνον ἀπὸ θαλάσσης, ἀλλὰ καὶ αὕτη δυστυχῶς λόγῳ τοῦ περισπασμοῦ τῆς Κυβερνήσεως εἰς πλεῖστα ἄλλα σπουδαιότερα προβλήματα, ἀπό τινος χρόνου κατέστη λίαν πλημμελὴς καὶ οὕτω οἱ Κυνουριεῖς ὑφίστανται παντὸς εἴδους ταλαιπωρίας καὶ μεγάλας οἰκονομικὰς δαπάνας, προκειμένου νὰ ἐπικοινωνήσουν ἀφ' ἑνὸς μὲν μὲ τὸ Ναύπλιον, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὲ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ.

Ἐπίσης εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ ἀνατολικὴ κυρίως Κυνουρία, στερεῖται παντελῶς καὶ χερσαίας συγκοινωνίας μὲ τὸ Ἄστρος τὸ ὁποῖον συνδέεται δι' ἀμαξιτῆς ὁδοῦ κατὰ τὸ θέρος μὲ τὸ Ναύπλιον καὶ τὰς Ἀθήνας μέσῳ Τριπόλεως. Οὕτω, τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα τῆς Κυνουρίας, ἀπὸ συγκοινωνιακῆς ἀπόψεως, εὑρίσκεται εἰς ἀληθῶς πρωτόγονον κατάστασιν.

Ἀτυχῶς, καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Λεωνιδίου—Κοσμᾶ—Σπάρτης φαίνεται ὅτι πρὸς τὸ παρὸν ἐγκαταλείφθη λόγῳ τῶν ὑπερόγκων δαπανῶν καὶ τοῦ ἀνωμάλου ἐδάφους, ἀχθεῖσα μόνον μέχρι τῆς Μονῆς Ἐλῶνης. Μαρτυρικὴ ἰδίως τυγχάνει ἡ ἐπικοινωνία μας μὲ τὸ κέντρον κατὰ τὴν Τετάρτην, ὅτε τὸ ἀτμόπλοιον ἐκτελεῖ τὴν ἄγονον γραμμὴν Κυπαρισσίου—Μονεμβασίας καὶ οὕτω πως ὁ ἐπιβάτης τοῦ Λεωνιδίου ἀναγκάζεται νὰ παραμείνῃ ἐπὶ ὁλόκληρον σχεδὸν εἰκοσιτετράωρον εἰς τὴν τρικυμιώδη θάλασσαν τοῦ γνωστοῦ Κάβο—Μαλιὰ μέχρις ὅτου τὴν ἑπομένην ἀποβιβασθῇ εἰς Πειραιᾶ! Καὶ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Τίνι τρόπῳ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετηθοῦν οἱ κάτοικοι τῆς ἀνατολικῆς Κυνουρίας καὶ ν' ἀποφεύγουν τὰς καθ' ἑκάστην παρουσιαζομένας ταλαιπωρίας καὶ δυσκολίας; Κατὰ τὴν γνώμην μας, ἡ μόνη ριζικὴ λύσις θὰ ἦτο ἡ δι' ἀμαξιτῆς ὁδοῦ σύνδεσις Λεωνιδίου—Ἄστρους (ἔστω καὶ τμηματικῶς) καὶ μελλοντικῶς ἐκεῖθεν μὲ τοὺς Μύλους—Ἄργος, ἔνθα διέρχεται ἡ ἐθνικὴ ὁδὸς Ἀθηνῶν—Τριπόλεως—Καλαμῶν.

Μία τοιαύτη σύνδεσις τῆς Κυνουρίας μὲ τὴν μεγαλυτέραν συγκοινωνιακὴν ἀρτηρίαν τῆς Πελοποννήσου ἤθελε λύσει ἅπαξ διὰ παντὸς τὸ ἄλυτον μέχρι σήμερον συγκοινωνιακὸν πρόβλημα αὐτῆς καὶ θὰ ἀπέβαινε πρὸς κοινὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων της, οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ μεταβῶσιν αὐθημερὸν εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ των καὶ ν' ἀποφύγωσι τὰς ταλαιπωρίας, πολὺ δὲ περισσότερον εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς πρόκειται περὶ ἀσθενῶν ἐχόντων ἀνάγκην ἀμέσου χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἢ κλινικῆς θεραπείας καὶ οἵτινες ὑπὸ τὰς σημερινὰς δυσμενεῖς συνθήκας τῆς ἀπὸ θαλάσσης συγκοινωνίας δὲν δύνανται νὰ φθάσωσιν ἀκινδύνως εἰς Πειραιᾶ, δεδομένου ὅτι χρειάζεται ἡ παρέλευσις ἑνὸς τουλάχιστον εἰκοσιτετράωρου ἀπὸ τῆς ἐπιβιβάσεώς των εἰς τὸ ἀτμόπλοιον ἐν Λεωνιδίῳ καὶ πολλοὶ ἀποθνήσκουν ἐν πλῷ πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν προσφιλῶν συγγενῶν των!

Ἀλλὰ μήπως καὶ εἰς τὴν παραγωγὴν δὲν ἔχει ἀντίκτυπον ἡ ἔλλειψις τῆς συγκοινωνίας; Δὲν θὰ ἐπωλοῦντο εὐκολώτερον καὶ εἰς τιμὰς συμφερωτέρας τὰ προϊόντα τῆς παραγωγῆς μας ἐὰν ἔφθανον ἐγκαίρως εἰς τοὺς τόπους τῆς καταναλώσεως; Οὕτω πως ὠφελούμενος ὁ παραγωγὸς θὰ ἐπεδίδετο μὲ μεγαλύτερον ζῆλον εἰς τὴν αὔξησιν καὶ βελτίωσιν τῆς παραγωγῆς.

Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας ἡ στοργὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς 4ης Αὐγούστου 1936 εἶναι γνωστὰ διὰ τὴν εὐμενῆ ἐπίλυσιν ζητημάτων ἀφορώντων τὴν κοινὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων ἑνὸς τόπου, ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι εἰς τὸν κύκλον τοῦ ἐνδιαφέροντός της ταχέως θὰ περιλάβῃ καὶ τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς Κυνουρίας καὶ θὰ τοῦ χαρίσῃ τὸ μέγα ἀγαθὸν τῆς συγκοινωνίας.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ
Ἰατρὸς

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΟΡΑΜΑ

ΤΗΣ ISABELLE SANDY

Ἕνα βιολί, τραγουδεῖ στὴν αὐλή
Ἔσένα Ἀγάπη γλυκὰ τραγουδεῖ.
Ἕνα βιολί τραγουδεῖ στὴν αὐλή
Καὶ πάντα Ἀγάπη γιὰ σένα λαλεῖ.

Ἕνα βιολί, ἔξω, πέρα, θρηνεῖ.
—Ἔσένα Θάνατε, ἐσένα θρηνεῖ.
Ἕνα βιολί ἔξω πέρα θρηνεῖ,
Μὲ πικρὴ μαγεμένη φωνή.

Γιὰ δὲ! Πῶς κλαίω! Γιατί; Ἀχ, γιατί!
Τὸ βιολὶ κλαίει, κι' ἡ νύχτα εἶν' [γνοχή.
Στὸ σταυρὸ ἐπάνω, καρδιά μου [ψυχή,
Ποιὸς σὲ κάρφωσε; —Νὰ κλαίω! [Ἀχ, γιατί;

Θάνατε, Ἔρωτα, ποιὸν τάχα ἀπ' [τοὺς δυό
Τραγουδεῖ τὸ βιολὶ τὸ γλυκό;
Καὶ τὸ κλάμα του αὐτὸ τὸ ἀπαλὸ
Γιὰ ποιὸν νάναι; Γιὰ ποιὸν ἀπ' [τοὺς δυό;

Νά, τοὺς βλέπω ποὺ περνοῦν ἀπὸ δῶ:
—Τ' ὡραῖο μέτωπο πλάϊ στὸ φριχτό.
Τὸ ἴδιο σύνεφο, γαλάζιο, ἐλπιφό,
Τοὺς τυλίγει ὡς διαβαίνουν κι' οἱ δυό.

Ἕνα βιολὶ τραγουδεῖ στὴν αὐλή.
Θάνατο κι' Ἔρωτα μαζὶ τραγουδεῖ.
Κι' εἶν' ὁ Θάνατος αἰώνιος στὴ γῆ
Μὰ ἡ Ἀγάπη μιὰ στιγμὴ μόνο ζεῖ.
—Ἕνα βιολὶ τραγουδεῖ στὴν αὐλή...

Ἀλεξάνδρεια

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΨΑΡΡΑ

ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ

Λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, αἱ τίνες συμπίπτουν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς Ἀπριλίου, τὸ προσεχὲς φύλλον τοῦ Μαΐου θὰ ἐκδοθῇ κατὰ τὰς 22 Ἀπριλίου. Ὅθεν, θερμῶς παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Ἀνταποκριταί μας ὅπως μᾶς στείλουν τὰς ἀνταποκρίσεις των μέχρι τῆς 18ης τοῦ μηνός.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΔΑΜΗΣ

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

Τοῦ κ. Θ. ΒΑΓΕΝΑ

Κανένας δὲν τὸν ἀναφέρει. Ἴσως εἶναι ἄγνωστος καὶ στοὺς πατριῶτες του τοὺς Λενιδιῶτες. Πρὶν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα, ὅμως, ἤτανε ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους ἐμπόρους τοῦ Λενιδιοῦ κ' ἔτσι κηρύχτηκε ἡ Ἐπανάσταση ἐξόπλισε μὲ δικά του λεφτὰ 30 Λενιδιῶτες καὶ ἐπολέμησε παντοῦ. Καὶ στὸ Βολτέτσι καὶ στὸ Δολιανὰ καὶ στὴν Τρίπολη καὶ στὸ Ναύπλιο καὶ μὲ τὸ Δράμαλη καὶ μὲ τὸν Ἰμβραήμ. Τὰ βεβαιώνει ὅλα αὐτὰ ὁ Πάνος Ζαφειρόπουλος ὁ ἀρχηγὸς τῶν Θυρεατῶν, σ' ἕνα ἐγγραφο ἀποδεικτικό, ποὺ βρίσκεται στὸ «Ταμεῖα χειρογράφων» τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης. Ἐκεῖ, στὸ φύλλο μὲ τ' ὄνομα «Γεώργιος Ἀδάμ» βρίσκονται 13 ἔγγραφα τοῦ Λενιδιώτη αὐτοῦ Ἀδάμ ἢ Ἀδάμη. Τὰ ὑπέβαλε ὁ ἴδιος στὸ 1865 ζητώντας νὰ τὸν κατατάξουν στοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ νὰ τοῦ δώσουν καὶ 7052 γρόσια ποὺ τοῦ χρωστοῦσε τὸ Ἔθνος ἀπὸ δάνεια καὶ ἀγορές. Καὶ βέβαια, δὲν θὰ πῆρε ποτὲ τὰ λεφτά ποὺ ζητοῦσε, ἀλλὰ τὸν ὠνόμασαν ἀπαξιωματικό.

Ἀπὸ τὰ ἔγγραφα ἐκεῖνα ἐξαιρετικῆς σημασίας εἶναι μιὰ ἀπόδειξη γιὰ τὴν ὁποία σημειώνει ὁ Ἀδάμης «*3600 γρόσια δόσαν εἰς τὸν κεφαλὴν Ἀγίου Πέτρου τὴν παραμονὴν τῆς ἐπαναστάσεως χρησιμεύσαντα ὡς Σωστρα τῶν προεστῶν τοῦ αὐτοῦ καζᾶ ἀπὸ τὴν ἀπειλουμένην ὑπὸ τοῦ νεωστὶ τότε ἐλθόντος πασᾶ τῆς Πελοποννήσου σφαγὴν των*».

Τὴν ἀπόδειξη αὐτὴ ποὺ ἔχει σημασία γιὰ τὴ χρονολογία τῆς καὶ τὶς ὀπογραφὲς τῶν προεστῶν τοῦ καζᾶ (ἐπαρχίας) τοῦ Ἁγίου Πέτρου δημοσιεύομεν ἐδῶ:

Γρόσια 3600 ἤγουν γρόσια τρεῖς χιλιάδες ἑξακόσια ἑδανείσθημεν διὰ χρείαν τοῦ καζᾶ παρὰ τῷ κυρίῳ Γιωργῇ ἀδάμῃ τὰ ὁποῖα ὑποσχόμεθα νὰ τοῦ τὰ ἐπιστρέψωμεν τῇ 20 ἐρχομένου Νοεμβρίου 1821 ἄνευ τόκου καὶ ἀνταποδείξιν ἐγένετο τὸ παρόν.

1820 Νοεμβρίου 20

Καζᾶς Ἁγίου Πέτρου

Γιανούλης Θ: καραμάνος βεβεῶ
Πάνος σαριγιάνης βεβεῶ
Ἀναγνώσης Κονδάκης βεβεῶ
Θεόδωρος Μάϊκος βεβεῶ
Ἀναγνώσης Κοτζέλας βεβεόνω
φώτης σιάκος βεβεῶ
Χρίστος Χαλοῦλης βεβεόνω
Νικόλαος Παλαδᾶς βεβεῶ
Γιαννάκης κρανιὸς βεβεόνω
Γιωργάκης τοῦ ἀναγνώστη βεβεόνω.

Ἐπικυροῦντες ὡς γνήσιας τὰς ὑπογραφὰς τῶν προεστάντων τῆς ἐπαρχίας παρὰ τῷ Κατῇ τῆς Ἰδίας.

(J. S. Subuati)

ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.
Ναύπλιον τὴν 24 Ἀπριλίου 1847

Ὁ Δημαρχεύων Πάρεδρος

(Τ. Σ.) (Ὑπογραφὴ δυσανάγνωστος)

Σ' ἕνα ἄλλο ἔγγραφο τῆς 29 Μαΐου 1846 βρίσκουμε τὶς ὑπογραφὲς τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ Δήμου Λιμναίων (Λεωνιδίου) ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν Δημαρχιακὸ Πάρεδρο Γεώργ. Ν. Χαντζῆ καὶ τοὺς συμβούλους Θεόδ. Γ. Βροντίση, Ἰωάν. Π. Ἰατροῦ, Νικ. Κρομῆτσο, Κώνστα Θ. Χαντζῆ, Γιαννάκη Γούλενο, Μιχαήλ Χατζηπαναγιώτη, Μανόλη Ι. Μιστρήκα καὶ Μιχαὴλ Γ. Μερίκα. Ἔπαρχος Κυνουρίας ἦταν τότε ὁ Γρηγόριος Παπαλεξόπουλος.

Γιὰ νὰ τελειώνουμε, σημειώνω πὼς ὁ Ἀδὰμ ἢ Ἀδάμης, μετὰ τὴν ἐπανάσταση, ἐγκαταστάθηκε στὸ Ναύπλιο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἔστελνε τὶς ἀναφορὲς του πρὸς τὸ Κράτος. Ἴσως καὶ γι' αὐτὸ νὰ εἶναι ἄγνωστος στοὺς Κυνουριάτες.

ΘΑΝΟΣ ΒΑΓΕΝΑΣ

ΛΥΣΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ "ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΥ,, ΤΟΥ ΠΑΡΑΛ. ΑΣΤΡΟΥΣ

Ο ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Η ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ κ. ΒΑΣ. Α. ΔΟΥΖΕΝΗ

ΠΑΡΑΛΙΟΝ ΑΣΤΡΟΣ 26 Μαρτίου. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Ἔπρεπε νὰ ἐ βρεθῇ ἕνας ἄνθρωπος μὲ τὴν δραστηριότητα καὶ ἐνεργητικότητα, μὲ τὴν ἀδάμαστη θέλησι καὶ τὸ ἀγνό, ἀνιδιοτελὲς καὶ ὁλοκληρωτικὰ πατριωτικὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Βασιλείου Α. Δουζένη, νὰ ἀναλάβῃ στὰ χέρια του τὴν διεύθυνσιν τῶν Κοινοτικῶν πραγμάτων, γιὰ νὰ ἀλλάξῃ μέσα σ' ἕνα μῆνα τελείως ὄψιν τὸ χωριό μας.

Ἕνα μῆνα ἔχει ποὺ ἀνέλαβε τὴν προεδρίαν τῆς Κοινότητας ὁ κ. Β. Δουζένης, τέως ἀντιπρόεδρος αὐτῆς, καὶ μέσα στὸ ἐλάχιστο, στὸ μηδαμινὸ αὐτὸ χρονικὸ διάστημα, κατώρθωσε νὰ ἀποκατάστῃ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ὑδρεύσεως, νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν διὰ νυιξὶν τοῦ παραλλήλου δρόμου, νὰ ρυθμίσῃ ὅλα τὰ ζητήματα διὰ τὴν λαμπροτέραν καὶ μεγαλοπρεπεστέραν διεξαγωγὴν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς καὶ τοπικῆς πανηγύρεως τῆς 25ης Μαρτίου. Ἐπὶ πολλοὺς μῆνας τὸ χωριὸ μας ὑπόφερεν ἐξαιρετικὰ ἀπὸ τὴν κακὴν λειτουργίαν τοῦ ὑδραγωγείου. Μία μόνον βρύση ἀπέμενεν λειτουργοῦσα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ὅλων τῶν κατοίκων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὰ ἀκρότατα σημεῖα τοῦ χωριοῦ ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ καταφεύγουν εἰς αὐτήν, διὰ νὰ δυνηθοῦν, κατόπιν πολυώρου ἀναμονῆς, νὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ λίγο νερό. Κατάστασις ἀφόρητος, κατάστασις ἀπελπιστική, προκαλοῦσα τὴν δυσφορίαν, τὴν ἀγανάκτησιν, τῶν ὑπερβολικὰ ὑπομονητικῶν κατοίκων καὶ τῶν διαφόρων ναυτικῶν, ποὺ προσεγγίζουν στὸ λιμάνι μας. Αὐτὴ ἡ ἀθλιότης ἐξέλιπεν, ὡς διὰ μαγείας, εὐθὺς ὡς ὁ τέως ἀντιπρόεδρος, ὁ κ. Δουζένης, ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

Μέσα σὲ δύο ἡμέρες ἐπέτυχεν ἐκεῖνο, ποὺ δὲν εἶχεν ἐπιτευχθῆ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας. Ἐτέθη αὐτοπροσώπως ἐπὶ κεφαλῆς συνεργείων καὶ ἔργατῶν καὶ μετὰ διήμερον κατεκλύσθη τὸ χωριὸ ἀπὸ νερό.

Τὸ ζήτημα τῆς διανοίξεως τοῦ «παραλλήλου» ἔχει ἀπασχολήσῃ πολλάκις τὰς στήλας τῆς «Κυνουρίας» καὶ ἔχει καταστῆ γνωστὸν ὄχι μόνον στὴν περιφέρειάν μας, ἀλλὰ καὶ στὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ὅπου κυκλοφορεῖ ἡ «Κυνουρία». Πολλὲς δεκαετηρίδες ἔχουν περάσει ἀπὸ τότε ποὺ ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα αὐτό, τὸ τόσον ζωτικό, τὸ τόσον σημαντικὸ γιὰ τὸ χωριό μας. Τέλος, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐρρυθμίσθησαν ὅλα τὰ προκαταρκτικὰ ζητήματα καὶ ἀπέμενεν ἡ πραγματοποίησις τῆς διανοίξεως. Πρὸς στιγμὴν ἀπηγορεύθη ἡ ἐκτέλεσις κοινοτικῶν ἔργων λόγῳ τοῦ ἐκραγέντος εὐρωπαϊκοῦ πολέμου. Κατόπιν ἡ ἀπαγόρευσις ἤρθη, ἀλλὰ ἡ διάνοιξις δὲν ἐπραγματοποιεῖτο. Ἐκινδύνευε καὶ πάλιν νὰ ἀποτελματωθῇ τὸ ζήτημα, νὰ παραπεμφθῇ ἴσως διὰ πολλοστὴν φορὰν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καλένδας. Ἀνέλαβεν ὁ δαιμόνιος αὐτὸς ἄνθρωπος. Στὰς 2 Μαρτίου ἐπέτυχε τὴν ἔγκρισιν τῆς πιστώσεως διὰ τὴν δαπάνην, ἐκ μέρους

Ὁ δαιμόνιος πρόεδρος τοῦ Παραλίου Ἄστρους κ. Β. Δουζένης τοῦ ὁποίου ἡ δράσις προκαλεῖ ἀληθῶς τὴν κατάπληξιν.

τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου. Στὰς 7 Μαρτίου μέσῳ Ἀνδρίτσης μετέβη εἰς Τρίπολιν, αὐθημερὸν ἐπῆρε τὴν ἔγκρισιν ἐκ μέρους τοῦκ. Νομάρχου καὶ ἐπανελθὼν ἠτοιμάσθη διὰ τὴν μεγάλην ἐξόρμησιν, τὴν πραγματοποίησιν τῆς διανοίξεως. Διότι πράγματι περὶ ἐξορμήσεως ἐπρόκειτο, διὰ τὴν ὁποίαν ἀπητεῖτο θάρρος καὶ ἀποφασιστικότης. Εἶχε μὲ τὸ μέρος του τὸν Νόμον καὶ τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ δὲν εἶχε τὴν πλήρη συγκατάθεσιν μερικῶν ἐκ τῶν θιγομένων ἐκ τῆς διανοίξεως (ἰδιοκτητῶν, οἱ ὁποῖοι, ὄχι ἀπὸ λόγους οἰκονομικοῦ συμφέροντος, ἐφ' ὅσον εἶχε προηγηθῇ ἐκτίμησις καὶ ἀποζημίωσις τῶν ἀπαλλοτριωθέντων, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ λόγους ψυχολογικοὺς καὶ συναισθηματικοὺς ἀνεμένετο ὅτι θὰ ἀγανακτήσουν, θὰ ἐξαναστοῦν, θὰ ἀντιδράσουν. Αὐτὸ ἦτο τὸ λεπτὸν σημεῖον τῆς ὑποθέσεως. Ἐπάνω σ' αὐτὸ ἐθραύετο ἡ προσπάθεια καὶ ἐκάμπτετο ἡ θέλησις κάντος ἄλλου, ὁ ὁποῖος θὰ ἐνδιεφέρετο διὰ τὸ ἀτομικὸν του συμφέρον καὶ ὄχι διὰ τὸ συμφέρον τῆς ὁλότητος, τὸ συμφέρον τοῦ χωριοῦ. Μὲ τὸν νέον μας Πρόεδρον, τὸν κ. Δουζένην συνέβη ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον, ἐκεῖνο ποὺ δυστυχῶς λίγοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ κάμουν. Ἀποβλέψας εἰς τὸ συμφέρον τοῦ χωριοῦ καὶ μόνον καὶ ἀδιαφορήσας δι' ὅλα τὰ ἄλλα κατήρτισε συνεργεῖον ἐξ εἰκοσιπέντε ἐργατῶν καὶ τὴν 20ην Μαρτίου, ἡμέραν ποὺ θὰ μείνῃ ἱστορικὴ διὰ τὸ χωριό μας, ἐτέθη ἐπὶ τοῦ ἔργου.

Τὴν πρώτην ἡμέραν ἤρχισεν ἡ διάνοιξις τῶν ἑκατέρωθεν χανδάκων, ἐκρημνίσθησαν φράκτες, ἐδιχοτομήθησαν περιβόλια, ἡ ἐργασία αὐτὴ δὲ συνεπληρώθη τὴν δευτέραν ἡμέραν. Κατάρες, ἀναθέματα καὶ ὕβρεις οὐκ ὀλίγαι ἠκούσθησαν εἰς βάρος τοῦ Προέδρου μας ὁ ὁποῖος τελικῶς ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν τῆς Ἀστυνομίας πρὸς ἀποφυγὴν ἐκτραχύνσεως τῆς καταστάσεως. Στὴν τρίτην ἡμέραν ἀπεκόπησαν τὰ ἐπὶ τοῦ νέου δρόμου δένδρα καὶ τότε παρουσιάσθη τὸ ὀπέροχον θέαμα, ἑνὸς ὡραιοτάτου δρόμου, πλάτους δέκα μέτρων, ἀρχομένου ἀπὸ τὴν θέσιν «Λιμνιῶνα», διερχομένου διὰ μέσου ὀπωροφόρων καὶ καλλωπιστικῶν δένδρων καὶ καταλήγοντος εἰς τὸν δημόσιον δρόμον, ἐκεῖθεν τοῦ Σχολείου. Ἤρχισε καὶ ἡ σκυρόστρωσις καὶ συνεχίζεται. Σύμπασα ἡ κοινωνία μας ἑορτάζει τὸ ἱστορικὸν αὐτὸ γεγονός, δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι ἐθὺς ὡς παρέλθῃ ἡ πρώτη ἐντύπωσις καὶ οἱ ἀλίγοι δυσφορήσαντες θὰ ἀναγνωρίσουν τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου, τὸ ὁποῖον μεγάλως θέλει ἐξυπηρετήσῃ τὴν κωμόπολίν μας.

Εἶναι ἀνάγκη ἄρα γε νὰ ἐξάρωμεν τὴν ἀρίστην ἐντύπωσιν, τὸν μεγάλον ἐνθουσιασμόν, ποὺ προκαλεῖ μεταξὺ τῶν κατοίκων ἡ ρωμαλέα ἀποφασιστικότης καὶ ἡ πρωτοφανὴς ἀστηριότης τοῦ νέου μας Προέδρου; Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ κ. Β. Δουζένης κατέκτησε δικαιωματικά, χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν δράσιν του, τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς κοινωνίας μας καὶ συνέδεσε ἀρρήκτως τὸ ὄνομά του μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου μας. Τοῦ εὐχόμεθα κάθε εὐτυχίαν εἰς τὴν ζωήν του καὶ τοῦ συνιστῶμεν νὰ βαδίζῃ πάντοτε μὲ τὸ ἴδιο σταθερὸ βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὡραίας καὶ ὑψηλῆς ἀποστολῆς του, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φιλτάτης (ἰδιαιτέρας πατρίδος μας.

Ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Κυνουρίας» θεωροῦμεν καθήκον νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μας, πρὸς τὸν Σεβαστὸν Νομάρχην μας κ. Μπαρμπάτην, διὰ τὴν ἀνάθεσιν τῆς Προεδρίας τῆς Κοινοτήτος μας, εἰς τὸν κ. Β. Δουζένην, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει ὅλα ἐκεῖνα τὰ προσόντα τὰ ὁποῖα τὰ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἀξιοῖ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τοὺς ὁποίους ἀναθέτει τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ

Ἡ Ἐθνικὴ ἑορτή, ἡ ὁποία συμπίπτει καὶ μὲ τὴν τοπικὴν πανήγυριν τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας διεξήχθη ἐφέτος μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπισημότητα καὶ μεγαλοπρέπειαν.

Οἱ δρόμοι καὶ τὰ σπίτια ἀπηστραπτον ἀπὸ τὴν καθαριότητα. Φωτισμὸς ἄπλετος μὲ βενζινόλαμπες, σημαιοστολισμὸς ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, ἀψίδες κλπ. προσέδιδον φαντασμαγορικὴν ὄψιν εἰς τὴν κωμόπολίν μας. Τὴν παραμονὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐγένετο ἡ περιφορὰ τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος διὰ τῶν ὁδῶν τῆς κωμοπόλεως καὶ μὲ μεγάλην συγκίνησιν κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν διήλθομεν ἀπὸ τὸν διανοιγέντα νέον παράλληλον δρόμον. Πολλοὶ συμπατριῶται ἀπὸ τὰς γειτονικὰς κοινότητας ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των τὴν σεμνὴν τελετήν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιφορᾶς ἐρρίπτοντο διάφορα πυροτεχνήματα, ἐνῷ εἰς τὸ «νησί» ἠνάπτοντο φωτιὲς μὲ σωροὺς κλα-

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

Μία ὡραία ἄποψις τῆς δροσολούστου κωμοπόλεως τοῦ Ἁγίου Πέτρου.